

بداخلاقی و یا ترک صلهی رحم، مسیر رسیدن رزق مقسوم را تنگ می‌کند.

شماره پرسش: ۱۷۱۲۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۶/۱ ۰۰:۵۸:۰۸

متن پرسش

سلام: استاد طاهرزاده حضرتعالی پاسخ این پرسش را چه می‌دهید: علی‌رغم مطالعه بسیار در باب رزق و روزی (از جمله کتاب رزق شما)، هنوز این مبحث برایم حل نشده است، از طرفی می‌گویند رزق بستگی به تلاش فرد دارد از طرف دیگر می‌گویند: الرزق یسعی الی من لا یطلبه و می‌گویند: هر چه رزقت باشد به تو خواهد رسید و آنچه نباشد حتی با حرص ورزیدن هم به آن نمی‌رسی. و از طرفی در باب قضا و قدر روایت شنیده‌ام که ایمان بنده کامل نیست مگر آن که بداند آن چیزی که به او نرسیده، قرار نبوده برسد و الی آخر. از زندگی خودم یک مثال بزنم: مثلاً بنده گاهی دنبال چیزی که مایل هستم نمی‌روم زیرا با خود می‌گویم اگر این چیز که خواهان آنم رزقم باشد، پس به من می‌رسد و اگر نرسید معلوم می‌شود که رزق من نبوده است. اما بعد که آن چیز از دسترس من خارج می‌شود، با خود می‌گویم کاش دنبالش می‌رفتم و چرا از دستش دادم. این گونه امور خاطر بنده را پریشان کرده است. توضیح کاملی بفرمائید تا مشکلم هم از لحاظ فکری و نظری و هم به لحاظ علمی حل شود و تکلیفم معلوم شود و حقیقت امر را برایم آشکار کنید تا برای همیشه صواب را از خطا خود تشخیص دهم و به بیراهه ای قدم نگذارم. ان شاءالله و بعونه

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: رزق مقسوم یعنی رزقی که در رابطه با مخلوقیت مخلوق از طرف حضرت حق اراده شده است؛ مسلم به مخلوق می‌رسد. می‌ماند که اگر موجود مختاری مثل انسان درست عمل نکند، مثل بداخلاقی و یا ترک صلهی رحم، مسیر رسیدن رزق مقسوم را تنگ می‌کند. و وجه دیگر از رزق که رزق مقسوم نیست، ممکن است به انسان برسد جهت امتحان انسان، و ممکن است که اراده‌ی خداوند در جهت دیگری برای امتحان چنین افرادی باشد. در این رابطه حضرت حق می‌فرماید: «وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُثَمِّلِي لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُثَمِّلِي لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ» آنها که کافر شدند، (و راه طغیان پیش گرفتند)، تصور نکنند اگر به آنان مهلت می‌دهیم، به سودشان است! ما به آنان مهلت می‌دهیم فقط برای اینکه بر گناهان خود بیفزایند؛ و برای آنها، عذاب خوارکننده‌ای (آماده شده) است! (۱۷۸/آل عمران). موفق باشید